

Biblioteka
HOROR

Urednik
Borislav Pantić

Naslov originala
Charlaine Harris
“DEAD TO THE WOLD”

DEAD TO THE WORLD © 2004 by Charlaine Harris Schulz
Copyright © 2011 za srpsko izdanje Čarobna knjiga

ISBN 978-86-7702-192-4

Nijedan deo ove publikacije, kao ni publikacija u celini, ne sme se reprodukovati, umnožavati, prešampavati niti u bilo kojoj drugoj formi i bilo kojim drugim sredstvom prenositi ili distribuirati bez odobrenja izdavača.

Sva prava za objavljivanje ove knjige zadržavaju autor i izdavač prema odredbama Zakona o autorskim pravima.

Čarobna knjiga
Beograd 2011.

Šarlejn Haris

ZA CEO SVET
MRTVA

SERIJAL PRAVA KRV
KNJIGA ČETVRTA

Prevod

Miroslav Bašić Palković

Čarobna
knjiga

Mada je oni verovatno nikada neće pročitati,
ova knjiga posvećena je svim trenerima,
i košarkaškim i fudbalskim i odbojkaškim,
koji godinama i godinama rade, često bez bilo kakve plate,
pokušavajući da u našoj deci probude sportske veštine
i da u njih usade razumevanje sportskog nadmetanja.
Blaženi da ste svi. Zahvaljuje vam jedna od mama
koje redovno stoje na tribinama i po kiši i po ledu
i po vrućini i dok ih napadaju komarci.
No, ova se mama ponekada pita ko li se sve nalazi
u publici kada počnu noćna nadmetanja.

Zahvaljujem vikanima koji su mi na moj zahtev pružili čak i više podataka nego što bih mogla da upotrebim – Mariji Limi, Sendili Lojd, Holi Nelson, Džin Honc i M. R. Murvu Selarsu.

Zahvalnost dugujem i poznavaoocima nekih drugih oblasti: Kevinu Rajeru, koji o divljim svinjama zna više nego što većina ljudi zna o sopstvenim kućnim ljubimcima; dr D. P. Lajl, koja mi je ljubazno odgovorila na mnoga medicinska pitanja; i naravno, Doris En Noris, kojoj se prvoj valja obratiti kada s u vam potrebna saznanja o zvezdama.

Ako sam kojim slučajem grešila pri upotrebi podataka koje su mi ovi ljubazni ljudi pružili, daću sve od sebe da krivicu, nekako, svalim na njih.

Poruku sam pronašla zalepljenu za vrata kada sam se vratila kući s posla. Radila sam popodnevenu smenu *Kod Merloa*, ali s obzirom na to da smo se nalazili već na koncu decembra, rano se smračivalo. To znači da mi je Bil, moj bivši dečko poznatiji kao Bil Kompton iliti Vampir Bil, kako ga većina stalnih posetilaca Merloove kafane zove, poruku zasigurno ostavio u proteklih sat vremena. On vam, inače, ne ustaje dok ne padne mrak.

S Bilom se nisam videla više od nedelju dana, a nismo se baš razišli pod najboljim okolnostima. Pri prvom dodiru koverta s mojim imenom ispisanim na njoj, odmah sam se osetila jedno i bedno. Čovek bi pomislio da nikada ranije nisam imala, a ni ostavila, dečka, mada imam već dvadeset i šest godina.

A to vam je zapravo i istina.

Obični momci ne žele da izlaze s nekom čudakinjom poput mene. Narod o meni priča da sam ćaknuta još otkad sam krenula u školu.

A i to vam je zapravo istina.

No, to ne znači da me s vremena na vreme gosti kafane ne spopadaju. Muškarci ipak vole da se napiju. A ja ne izgledam loše. Pa se desi da zaborave na predrasude o mom statusu uvrnute devojke koja se većito smejučka.

Međutim, u životu mi je jedino Bil bio blizak u najintimnijem smislu. Rastanak s njim strahovito me je povredio.

Kovertu sam otvorila tek kada sam sela za stari, izgrebani kuhinjski sto. I dalje sam bila u kaputu, mada rukavice jesam skinula.

Najdraža Suki, hteo sam da svratim do tebe da porazgovaramo kada se koliko-toliko oporaviš od nesrećnih događaja koji su nas zadesili početkom meseca.

„Nesrećnih događaja“, nije nego. Modrice su mi konačno izbledele, ali me je koleno i dalje bolelo pri hladnom vremenu, a predosećala sam da će tako biti zauvek. Sve povrede koje sam pretrpela zadesile su me tokom spasavanja mog nevernog dečka, kojeg je zatočila skupina vampira u kojoj se nalazila i njegova bivša ljubav, Lorena. Još uvek nisam doznala čime ga je Lorena toliko općinila, pa da na njen poziv odjuri u Misisipi.

Vероватно ti se po glavi vrzmaju mnogobrojna pitanja o svemu što se dogodilo.

Još kako mi se vrzmaju!

Ako hoćeš da popričamo oči u oči, dođi do vrata i pusti me unutra.

Ijuuu! Tako nešto, vala, nisam očekivala. Razmislila sam o tome nekoliko trenutaka. Iako više nisam verovala Bilu, shvatila sam da me ipak ne bi fizički povredio, pa sam otišla do ulaznih vrata. Otvorivši ih, viknula sam: „Ajde dobro, možeš da uđeš.“

Izronio je iz šume koja je okruživala poljanu na kojoj mi se kuća nalazila. Pri samom pogledu na njega sve me je zaboletlo. Bil je bio plećat i vitak jer je čitav život proveo obrađujući zemlju pokraj moje. Postao je takođe i čvrst i snažan u godinama provedenim u građanskom ratu pre nego što je umro 1870. Nos mu je bio ravan kao da je upravo sišao s neke grčke vaze. Kosa mu je bila tamnosmeđa, začesljana unazad, a oči mu behu crne. Izgledao je isto kao i kada smo bili zajedno, a tako će zauvek i izgledati.

Malo je oklevao pred pragom, ali sam mu dala dopuštenje da uđe, pa se pomerih u stranu kako bi mogao da prođe pored mene u dnevnu sobu prepunu starog, udobnog nameštaja koja beše čista kao apoteka.

„Hvala ti“, reče mi onim svojim hladnim, glatkim glasom koji je u meni i dalje izazivao trzaj nepatvorene požude. Mnogo je toga pošlo naopako između nas dvoje, ali nevolje svakako nisu počele u krevetu. „Hteo sam da popričam s tobom pre nego što krenem.“

„Gde ideš?“, potrudih se da zvučim smireno poput njega.

„U Peru. Po kraljičinoj naredbi.“

„I dalje radiš na onoj tvojoj... bazi podataka?“, ja o računarima skoro ništa nisam znala, ali je Bil marljivo učio i radio kako bi se osposobio za rad na njima.

„Da. Moram da obavim još neka istraživanja. Jedan veoma stari vampir iz Lime mnogo toga zna o pripadnicima naše vrste na južnom kontinentu, pa sam zakazao sastanak s njim. Usput ću i da obiđem te krajeve, kad sam već tamo.“

Nekako sam potisnula poriv da Bilu ponudim flašu sintetičke krvi, što bi s moje strane bilo kulturno. „Sedi“, rekoh mu, odsečno klimnuvši ka kauču. Ja sam sela na ivicu stare fotelje koja se nalazila pokraj kauča. Potom je usledio muk, muk zbog kog sam postala još svesnija svoje tuge.

„Kako je Baba?“, upitah na posletku.

„Trenutno je u Nju Orleansu“, reče mi Bil. „Kraljica ponekada voli da ga ugosti kod sebe, a s obzirom na to da ga je tu kod nas bilo možda i previše u poslednjih mesec dana, učinilo nam se kao dobra zamisao da ga pošaljemo negde drugde. Ali brzo će se vratiti.“

Babu biste prepoznali čim biste ga ugledali: njegovo lice svi dobro poznaju. Ali njegovo povampirenje nije obavljeno baš najuspešnije. Verovatno bi bilo bolje da je dežurni u mrtvačnici, koji je igrom slučaja bio vampir, naprosto zanemario sićušnu iskru

života u njemu. Ali s obzirom na to da je bio njegov veliki obožavalac, nije mogao da odoli iskušenju, pa je sada čitava zajednica južnjačkih vampira razmenjivala Babu, trudeći se da ga sakrije od javnosti.

Ponovo je usledio muk. U planu mi je pre toga bilo da skinem obuću i uniformu, da navučem svoj mekani bademantil, i da gledam televiziju uz parče pice iz zamrzivača. Bio je to skroman plan, ali je ipak bio moj. A eto, umesto toga, opet me spopadoše patnje.

„Ako imaš nešto da mi kažeš, najbolje bi bilo da zineš i kažeš“, rekla sam mu.

Klimnuo je, više za sebe. „Moram da ti objasnim“, reče. Spustio je svoje bele ruke u krilo. „Lorena i ja smo...“

Nehotice sam se trgnula. Nisam želela da ikada u životu ponovo čujem to ime. On me je šutnuo upravo zbog te Lorene.

„Moram da ti ispričam“, reče mi gotovo ljutito. Video je kada sam se trgla. „Pruži mi priliku da ti ispričam.“ Posle nekoliko sekundi mahnula sam mu rukom da nastavi.

„Razlog zbog kog sam otišao u Džekson kada me je pozvala bio je taj što naprosto nisam mogao da se oduprem“, rekao mi je.

Odmah mi se podigoše obrve. Toga sam se, vala, već naslušala. To vam zapravo znači – „Ne mogu da se obuzdam“, ili „u tom mi se trenutku to učinilo kao pravo rešenje, pošto sam razmišljao onim što mi se krije ispod pojasa a ne mozgom“.

„Nekada davno bili smo ljubavnici. Znam da ti je Erik rekao da vampirske veze obično ne traju dugo, ali dok traju, izuzetno su snažne. Međutim, Erik ti nije kazao da je Lorena bila vampirica koja me je preobrazila.“

„Misliš, koja te je prebacila na mračnu stranu?“, upitah, ali sam se odmah ugrizla za jezik. Ovu temu ne smemo uzimati olako.

„Tako je“, složio se Bil uozbiljeno. „I posle toga smo bili zajedno, kao ljubavnici, što se ne dešava baš uvek.“

„Ali ste se razišli...“

„Da, pre osamdeset godina došli smo do tačke u kojoj više nismo mogli međusobno da se podnosimo. Posle toga više nisam viđao Lorenu, ali sam, naravno, znao gde je i kako je.“

„Pa, naravno“, rekoh bezizražajno.

„Ali sam morao da odgovorim na njen poziv. To je potpuno neizbežno. Kada te pozove onaj ko te je stvorio, moraš da odgovoriš“, glas mu je zazvučao usplahireno.

Klimnula sam mu, praveći se da ga razumem, ali kanda u tome baš i nisam uspela.

„Ona mi je naredila da te napustim“, reče zagledavši se svojim smeđim očima pravo u moje oči. „Rekla mi je da će te ubiti ako to ne učinim.“

Polako sam počela da gubim živce. Ugrizla sam se za obraz, i to baš snažno, ne bih li se nekako usredsredila. „I onda si, bez bilo kakvog objašnjenja ili razgovora sa mnom, odlučio šta bi bilo najbolje za mene i za tebe.“

„Morao sam“, reče. „Morao sam da učinim kako kaže. Znao sam da je u stanju da te povredi.“

„Pa, bar si povodom toga u pravu.“ Lorena je, zapravo dala sve od sebe da me strpa u grob. Ali sam ja nju prva sredila, doduše jeste da sam imala sreće, ali ipak sam je sredila.

„I ti me sada, eto, više ne voliš“, reče Bil, s gotovo neprimetnom sumnjom u glasu.

Nisam znala šta da mu tačno odgovorim.

„Ne znam“, rekoh mu. „Nisam mislila da ćeš hteti da mi se vratiš. Na kraju krajeva, ja sam ti ubila *mamu*.“ I u mom se glasu pojavio tračak sumnje, ali za razliku od njega, ja sam uglavnom bila ogorčena.

„Onda nam je potrebno još malo vremena. Kada se vratim, ponovo ćemo pričati ako budeš htela. Poljubac za oproštaj!“

Sramota me je da priznam, ali sam silno želela ponovo da ga poljubim. No, to je bila užasna zamisao, i čak mi se i sama činjenica da sam tako nešto poželeva činila pogrešnom. Ustali smo, te ga ovlaš poljubih u obraz. Njegova se bleđa koža presijavala onim blagim odsjajem koji je vampire razlikovao od ljudi. Iznenadila sam se kada sam jednom ranije otkrila da ga većina ljudi ne vidi kao što ja mogu.

„Viđaš se s onim vukodlakom?“, upitao me je, kada je već gotovo izašao kroz vrata. Zazvučao mi je kao da je te reči morao na silu da iščupa iz sebe.

„S kojim?“, upitah ga, odolevši iskušenju da trepnem okicama. Nije zaslužio odgovor, a toga je i sam bio svestan. „Koliko ćeš dugo biti odsutan?“, upitah ga oštrim tonom, te me je zamišljeno pogledao.

„Nisam siguran. Možda neke dve nedelje“, odgovorio je.

„Možda se čujemo kada se vratiš“, rekoh mu okrenuvši lice od njega. „Da ti vratim ključ“, zavukla sam ruku u torbicu.

„Ne, ne, ostavi ga, molim te, kod sebe“, rekao mi je. „Možda ti zatreba dok ne budem tu. Slobodno se posluži kućom ako poželiš. Pisma će mi zadržati u pošti dok se ne vratim, a mislim da sam sredio i sve ostale tričarije.“

Dakle, ja sam za njega bila tričarija. Jedva sam nekako zaustavila nalet besa koji je u poslednje vreme stalno pretio da mi se otrgne kontroli.

„Srećan put“, rekoh mu ledenim glasom, te zalupih vrata za njim. Vratila sam se nazad u spavaću sobu. Bademantil me je čekao da ga obučem, a televizor da ga upalim. Tako mi svega, ima da se držim svog plana!

Ali dok sam stavljala picu u rernu, nekoliko sam puta ipak morala da obrišem obraze.

Šarlejn Haris
Za ceo svet mrtva
Četvrti deo serijala Prava krv

Izdavač:
Čarobna knjiga
Beograd

Za izdavača:
Borislav Pantić

Plasman:
021/439697

Lektura:
Jelena Trošić

Prelom i priprema za štampu:
Aleksandar Jovanović

Dizajn korica:
Dragan Bibin

Štampa:
Publish, Beograd

Tiraž:
1200

CIP - Katalogizacija u publikaciji Narodna biblioteka Srbije, Beograd

821.111(73)-31

HARIS, Šarlejn

Za ceo svet mrtva / Šarlejn Haris; prevod Miroslav Bašić Palković - Beograd: Čarobna knjiga, 2011 (Beograd: Publish). 318 str.; 21 cm. - (Serijal Prava krv ; knj. 4)
- (Biblioteka: Horror)

Prevod dela: DEAD TO THE WORLD / Charlaine Harris. - Tiraž 1200.

ISBN 978-86-7702-192-4

COBISS.SR-ID 186331404